

[Rahbæk Møller]

plus samtlige mindre virksomheder plus apotekerne plus statens seruminstitut har over for udvalget tilkendegivet, at de er imod patentloven. Derfor eksisterer dette enige danske erhvervsliv ikke.

Det har været påfaldende under udvalgsbehandlingen, at bortset fra patentagenterne og bortset fra de nævnte erhvervsinteresser har der været forbløffende lidt interesse fra erhvervslivets side for behandlingen. Vi har ikke fået indtryk af, at der er virkelig store erhvervsinteresser – altså bortset fra medicinimportørerne – knyttet til patentloven.

Må jeg rette et ukorrekt citat fra ministerens side. Han citerede fra vort betænkningssbidrag, at vi ville stemme for Münchenkonventionen, hvis det alene var denne, vi tog stilling til. Det står der faktisk ikke. Der står, at vi ikke ville afvise, at vi kunne. Det er ikke helt det samme. Også i Münchenkonventionen er der ting, der taler imod, og ting, der taler for. Men det er rigtigt, at det, der har været udslagsgivende for os, er sammenhængen med Luxembourgkonventionen. Som jeg allerede har sagt, har ministeren virkelig bestræbt sig på at skabe klarhed over denne sag. Jeg tænker ikke så meget på kammeradvokatens papir, det behandler ikke så meget denne sag, men professor Koktvedgaards papir indeholder en meget grundig gennemgang. Vi har hæftet os ved, at også professor Koktvedgaard siger, at der klart bliver tale om et stærkt politisk pres på Danmark fra EFs side – hvis både Grækenland og Irland ratificerer Münchenkonventionen – hvis Danmark ratificerer Münchenkonventionen, men nægter at ratificere EF-patentet. Dette anerkendte ministeren også i sit indlæg, at der bliver tale om dette betydelige pres. Vi har altså ikke den store tillid til hverken den siddende eller den hidtidige regering eller til et folketingsflertal, når det drejer sig om at stå fast, når der er tale om et stærkt pres fra store internationale organisationers side. Dette har betydet meget for os.

Desuden afviser professor Koktvedgaard godt nok, at den eksisterende EF-patentordning kan gennemføres ved hjælp af artikel 235, men samtidig siger han, at han ikke kan afvise, at der kan gennemføres et patentsamarbejde i EF-regie ved hjælp af artikel 235, den såkaldte gummiartikel. Derfor har vi ikke været i stand til at afvise, at konventionen er et stærkt politisk pres på regeringen

og folketinget fra EFs side, samtidig med at passende modifikationer af EF-patentet ville føre til, at Danmark uden om $\frac{5}{100}$ af folketinget ville blive tvunget ind i en eller anden form for EF-patentsamarbejde. Det er en hovedårsag til, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Maisted (FP):

Ud af de 6000 ansøgninger om året i patentdirektoratet er de 5000 udenlandske ansøgninger. Hr. Askjær Jørgensen mener, at det er for dårligt at bruge en argumentation fra 1966. Den er præcis lige så gyldig i dag. Det, jeg påpegede, var, at Industrirådet pludselig havde skiftet holdning fra, hvad det mente i 1966.

Jeg har på fornemmelsen, at ministeren har optrådt som tjenestemændenes forlængede arm, og i diverse organisationer, Industrirådet og Håndværksrådet, er det også klart og tydeligt, at det ikke er medlemmernes mening, der er kommet til udtryk, men igen deres ansatte tjenestemænds meninger, der her kommer til udtryk.

Forholdet med hensyn til patenter er det, at langt de fleste virksomheder, over 90 pct., får deres interesser varetaget af danske patentagenter. Det er dem, der klart og sagligt har bevist over for folketinget, at man opnår overhovedet ingen fordele ved at tilslutte sig. Det eneste argument, der kan være gældende i denne sag, er, at nu skal vi til at opføre os pænt og nydeligt i det store internationale samarbejde, nu skal vi være artige og søde og rare og så tilslutte os denne europæiske patentkonvention, uanset at vi mister fordele ved det. Det er det eneste argument, man kan føre frem.

Der har heller ikke heroppefra været fremført andet, end at der skulle være tale om forenklinger. Nej, der bliver tale om tab, der bliver tale om milliontab pr. år, hvis man tilslutter sig. Det er altså stadig væk min opfattelse, at danske politikere skal varetage danskernes interesser og ikke udlændinges interesser.

Der er måske 8–10 danske virksomheder, der kan løfte disse opgaver selv ved at anmelde patenter på tysk, engelsk og fransk, men vi har med det system, der eksisterer i dag, gjort det vanskeligere for udlændinge at komme ind på det danske marked, og med